

Fotograafia / Photography
Vabade kunstide teaduskond / Faculty of Fine Arts
Eesti Kunstiakadeemia / Estonian Academy of Arts
2015

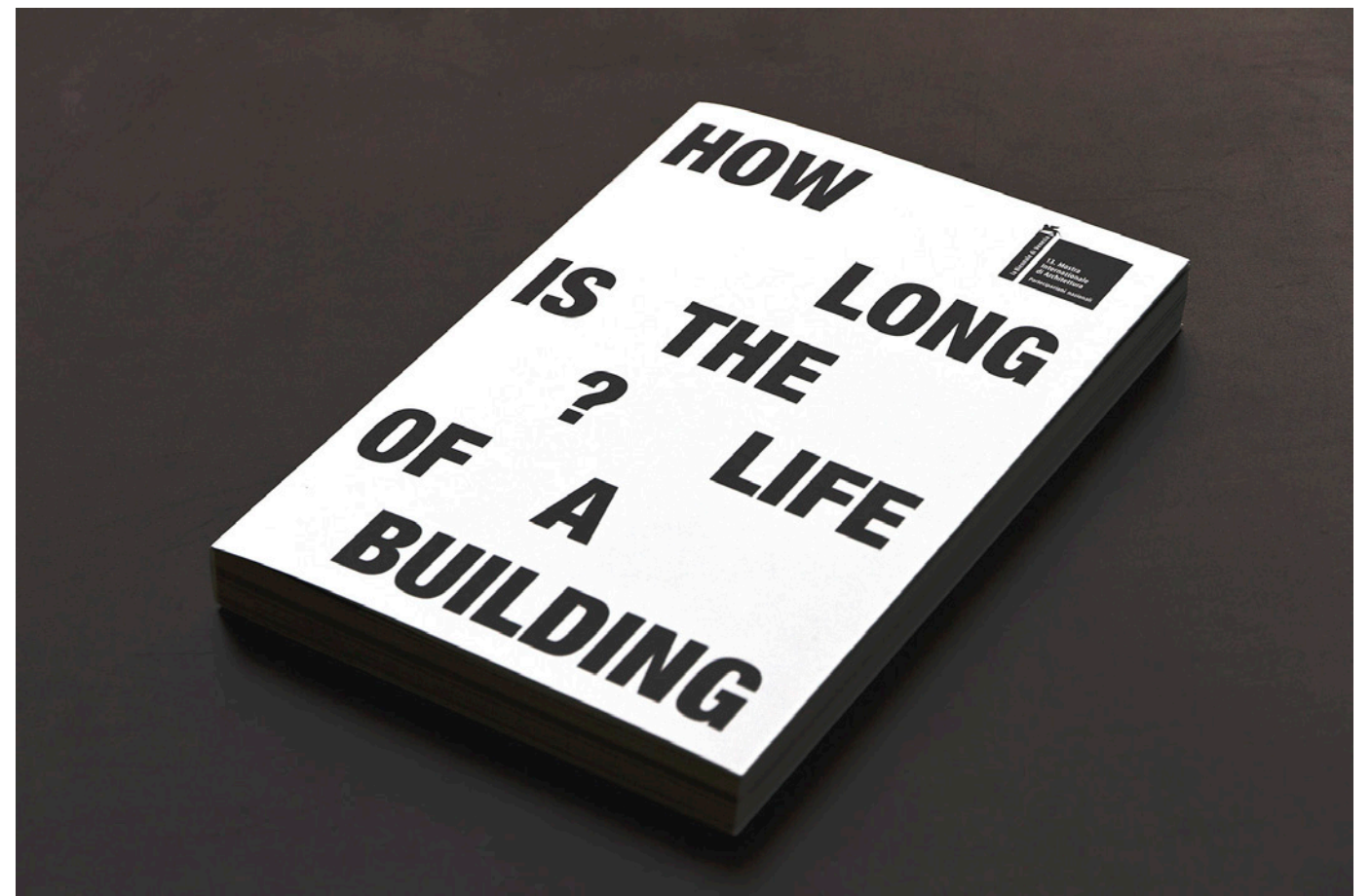
Ingel Vaikla
Portfoolio / Portfolio

Curriculum Vitae Ingel Vaikla	
1992, Eesti +372 5691 2772 ingel.vaikla@gmail.com	
Haridus	
2014	Hogeschool Sint-Lukas Brussel, fotograafia, Erasmus vahetusõpingud
2011 –	Eesti Kunstiakadeemia, vabade kunstide teaduskond, fotograafia BA
Töötoad	
2014	Heli ruumis, ruum helis. SISU Sümpoosion, Tallinn. Helena Tulve, Tanja Kozlova – Johannes, Tarmo Johannes, Tammo Sumera
2014	Make Your Own Press. Bergen, Tallinn. Brett Bloom, Brandon LaBelle, Indrek Sirkel, Laura Toots, Anu Vahtra
2013	Okta centrum. Rapla KEK. Arhitektuuritöötuba, Rapla. Failed Architecture; Mark Minkjan and René Boer
2013	Re - Vitalization. Arhitektuuritöötuba. Hiiumaa. Tom Callebaut ja Tüüne-Kristin Vaikla
2012	The Poetics Of an Open Work: Text as Art. Art as Text, Valand School of Fine Arts, Gothenburg. Matthew Rana
2010	Helimaastik. VJ and Video töötuba. Plektrum festival, Tallinn. Marge Paas, Piibe Piirma, Herkko Labi
Isikunäitus	
2011	Noblesse Oblige – Ruumiline stoppkaader. Pärnu, Eesti. Koostöös Urmo Vaikla, Tüüne-Kristin Vaiklaga.
Grupinäitused	
2012	Art or Life. Katarsis projektiruum, Tallinn, Eesti. Kuraator: Marge Monko
2012	Art as Text. Text As Art. The Poetics of the Open Work. Valand School of Fine Arts, Gothenburg, Sweden
2012	Kohapeal selgub. Muhumaa, Estonia. Kuraator Reimo Vösa-Tangsoo
2012	How long is the life of a building? Eesti paviljon Veneetsia Arhitektuuribiennaalil – la Biennale di Venezia, Itaalia. Kuraator: Tüüne-Kristin Vaikla
Avaldatud tekstid	
Ingel Vaikla Linnahallist ja “Majavalvurist”. Idee, 2/2015	
Ingel Vaikla Järvamaa koopiast ja Graubündeni originaalist. Idee, 1/2015	
Ingel Vaikla Utoopiaküla. Kus?Kellele? Miks? Idee, 3/2014	
Almost a Centimeter. Brett Bloom, Brandon LaBelle, Indrek Sirkel, Laura Toots, Anu Vahtra. KUNO workshop, Tallinn, 2014.	
Ingel Vaikla Elusarhitektuuri filmimaratoni Tallinnas. Sirp, 30.01.2014	
Avaldatud tööd	
Mark Minkjan, Ingel Vaikla Failed Architecture: Investigating Troubled Architecture, Urban Idea, 15 http://www.urban.ee/pdf/15/U-15-en-complete.pdf	
Mark Minkjan, Ingel Vaikla Photo Essay. How Long is the Life of a Building? Tallinn's Linnahall, Failed Architecture, 18.11.2013 http://www.failedarchitecture.com/photo-essay-how-long-is-the-life-of-a-building-tallinns-linnahall/	
Mark Minkjan, Ingel Vaikla Photo Essay. Rapla KEK, Failed Architecture, 07.10.2013 http://www.failedarchitecture.com/photo-essay-rapla-kek/	
Tallinn Architecture Biennale kataloog. 2013; Recycling Socialism. Tallinn, 2013	
How long is the life of a building.13 Veneetsia Arhitektuuribiennaali Eesti väljapaneku kataloog. Tallinn, 2012	
Viis luust ja lihast positsiooni. Artishok, 2012	
Bibliograafia	
Tõnu Karjatse 12 vaadet Eestile. Sirp, 17.04.2015	
Suzie Attiwill Re-purpose. IDEA, Sept/Okt2014	
Reet Varblane, Andri Ksenofontov Jalutuskäik galeriides. Sirp, 17.01.2013	
Margit Mutso Kui pikk on ühe maja elu? Sirp, 06.09.2012	
Veronika Valk Näitus “Ruumiline stoppkaader. Noblesse oblige” Sirp, 13.01.2012	

Kunstnikupositsioon
Minu tööde keskseks kujundiks on ruum, tehislikult loodud keskkond, seda nii arhitektuuri kui ka linnaruumi näidetel. Oma töödes keskendun ma peamiselt arhitektuuri suhtele selle kasutajaga ning arhitektuuri representatsioonile kaamera-põhistes meediumites. Arhitektuurse vormi ning selle kasutamise vaheline suhe on mulle alati küsitavana mõjunud. Füüsilise vormi ülistamine on pannud mind mõtlema visuaali ning ilu kujutamisele laiemalt. Tahaplaanile on jäänud üksikisiku roll loodud keskkonnas. Mind kui visuaalkunstniku huvitab eelkõige, kuidas kujundab koha atmosfäär ning vorm meie vaimset ja füüsilist taju, kui olulist tähtsust mängib ruum meie endi määramisel ning kuidas seda läbi visuaali vaatajani tuua. Oma peamiseks väljakutseks olen võtnud vormi ülistamise kahtluse alla seadmise läbi nägemismeele. Suurimaks väljakutseks on minu jaoks kujunenud publiku või teose kogeja meelte aktiveerimine läbi visuaali. Oma töödes olen ma ka korduvalt tegelenud probleemilise või kasutuseta jäänud arhitektuuriga kui ka poliitiliselt laetud avaliku ruumiga, mis on aegade jooksul kujunenud üheks kõige intrigeerivamaks ja konfliktsemaks manifestatsiooniks meie ajaloost. Arhitektuur peegeldab ideid eilsest, olles kaasaegsest justkui alati sammuvõrra maas. Minu fookuspunktiks arhitektuuris on seni kujunenud peamiselt modernism, kui üks jõuliseimaid utoopilisi ideid kandev ajajärk minevikust. Minu töövahenditeks on fotograafia ning film, et kompida dokumentaalse ning manipulatsiooni habrast piiri. Film on minu jaoks lähim meedium arhitektuurile. Viis, kuidas kaamera on võimeline liikuma läbi ruumi, juhtima vaataja pilku, avab keskkonda, toetudes justkui fiktiivsele narratiivile või rõhutades selle puudumist. Filmimeediumi lahutamatu olulisteks aspektideks pean ka aega ning heli. Samuti huvitab mind foto ning filmi eksponeerimise puhul välja murdmine valgest kuubist ja blackboxist / kinosaalist ning sooviksin sellele edaspidi oma loomingu esitlemisel rohkem rõhku panna. Kuid olulisteks väljunditeks pean ka kirjutamist ning filmi linastuste korraldamist, et avastada ja propageerida alternatiivset arhitektuuri tajumise ning sellest kõnelemise viisi.

How Long is the Life of a Building?
2012
ruumiinstallatsioon, trükis; 240 lk

"How Long is the Life of a Building" on 13. Veneetsia Arhitektuuri-biennaali Eesti ekspositsoon ning selle raames ilmunud kataloog. Kasutades videot, heli, valgust ning hoonest pärit originaaldisainielemente lõi "How Long is a Life of a Building?" väljapanek Veneetsias näitusesaali ruumi hüljatud postmodernistlikust kontsertmajast, Linnahallist. Kataloogis on dokumenteeritud Eesti modernistliku arhitektuuri parimad näited, mis on nüüdseks hüljatud. Nii ekspositsioon kui ka kataloog arutlevad küsimuste üle: Miks need modernistlikud hooned kasutusesta seisavad? Kas ja kuidas on võimalik neid taaskasutada? Millised on sarnased hüljatud modernistliku arhitektuuri näited mujal maailmas? Ja kui pikk on ühe maja eluiga?

“How Long is the Life of a Building?” kataloogi fotod

“How Long is the Life of a Building?” kataloogi fotod

Ruumiline stoppkaader – Noblesse Oblige
2011
video, digitaalne foto, projektsioon

Koostöös: Urmo Vaikla, Tüüne-Kristin Vaiklaga

“Ruumiline stoppkaader – Noblesse Oblige” on Pärnu mudaravilas eksponeeritud kohaspetsiifiline näitus, mis keskendub mudaravilale kui ühele Pärnu maamärgile, kuid ka juba aastaid tühjana seisnud arhitektuurset hinnatud objektile. Näitus tegeles Mudaravila olevikuküsimustega läbi selle mineviku mälestuste ning tulevikuplaanide. Näitusel projitseeriti mudaravila seintele fotod tühjast hoonest ja seda ümbritsevast hüljatud rannajoonest. Majas olid välja valgustatud interjööri lahenduse juure kuuluvad originaalelemendid ning seinale kinnitatud ekraanidelt jooksid videointervjuud maja kunagiste kasutajate ja 2014. aastaks valmiva hoone juurdeehituse projekteerinud arhitektidega.

Seinale projetteeritud fotod näituselt "Ruumilinstoppkaader — Noblesse Obliege"

Seinale projetteeritud fotod näituselt "Ruumilinstoppkaader — Noblesse Obliege"

Self-portrait
2012
8 x peegel (30 cm × 30 cm), 8 x etiket, trükis

Juhendaja: Matthew Rana

Self-portrait on kohaspetsiifiline installatsioon Göteborgi linna-
ruumis, mis valmis KUNO kursuse "The open work, Art as text, Text
as art" raames Valandi kunstiakadeemias. Töö koosneb seitsmest
peeglist, mis on asetatud poliitiliselt laetud linnaruumi. Peeglite alla
on kinnitatud vaatest avalduvat olukorda defineeriva tööpealkirja
ja valmimisaastaga etiketisildid. Peegel sümboliseerib just kui
avatud fotot oma lõputus semantilises tähendusväljas sõltuvalt
sellest, kes, kus ja millal peeglistse vaatab. Galerii seinale oli kinni-
tatud viimane, kaheksas peegel, mis sai kõrvutatud linnakaardiga,
sellele märgitud peeglite asukohtadega ning trükisega fotodo-
kumentatsioonist. Sama aastanumbri sees viisin projekti läbi ka
Tallinnas, Viru tänaval.

Fotodokumentatsioon installatsioonist "Self-portrait"
 #2 Self-portrait: Me in one of the social housing areas in a suburb of Gothenburg, 2012

Fotodokumentatsioon installatsioonist "Self-portrait"
 #3 Self-portrait: Me in an industrial area near Götaelven river, 2012

Fotodokumentatsioon installatsioonist "Self-portrait"
 #5 Self-portrait: Me under the highest bridge of the city, 2012

Fotodokumentatsioon installatsioonist "Self-portrait"
 #7 Self-portrait: Me in one of the largest shopping centers in Scandinavia, 2012

Projekti konfiguratsioonid
2013
digitaalne foto, 9 fotot

Juhendaja: Herkki-Erich Merila
Kaasautor: Liina Pääsuke

“Projekti konfiguratsioonid” on fotoseeria, mis on sündinud koostööst Eesti disainibrändi Projektiga. Projekt on riidefirma, mis loob minimalistlikke *unisex* riideid ning aksessuaare. Fotoseeria kontseptsioon põhineb Austria feministliku kunstniku Valie Exporti projektil “Body Configurations.” “Projekti konfiguratsioonid” tõmbavad paralleele Expordi praktikaga sooküsimustes, kasutades seerias nii mees- ja naismodelli kui ka *unisex* riietust. Seeria keskendub inimindividuaalsusele linnaruumis, võttes arvesse riiete ning arhitektuuri minimalistlikku joont.

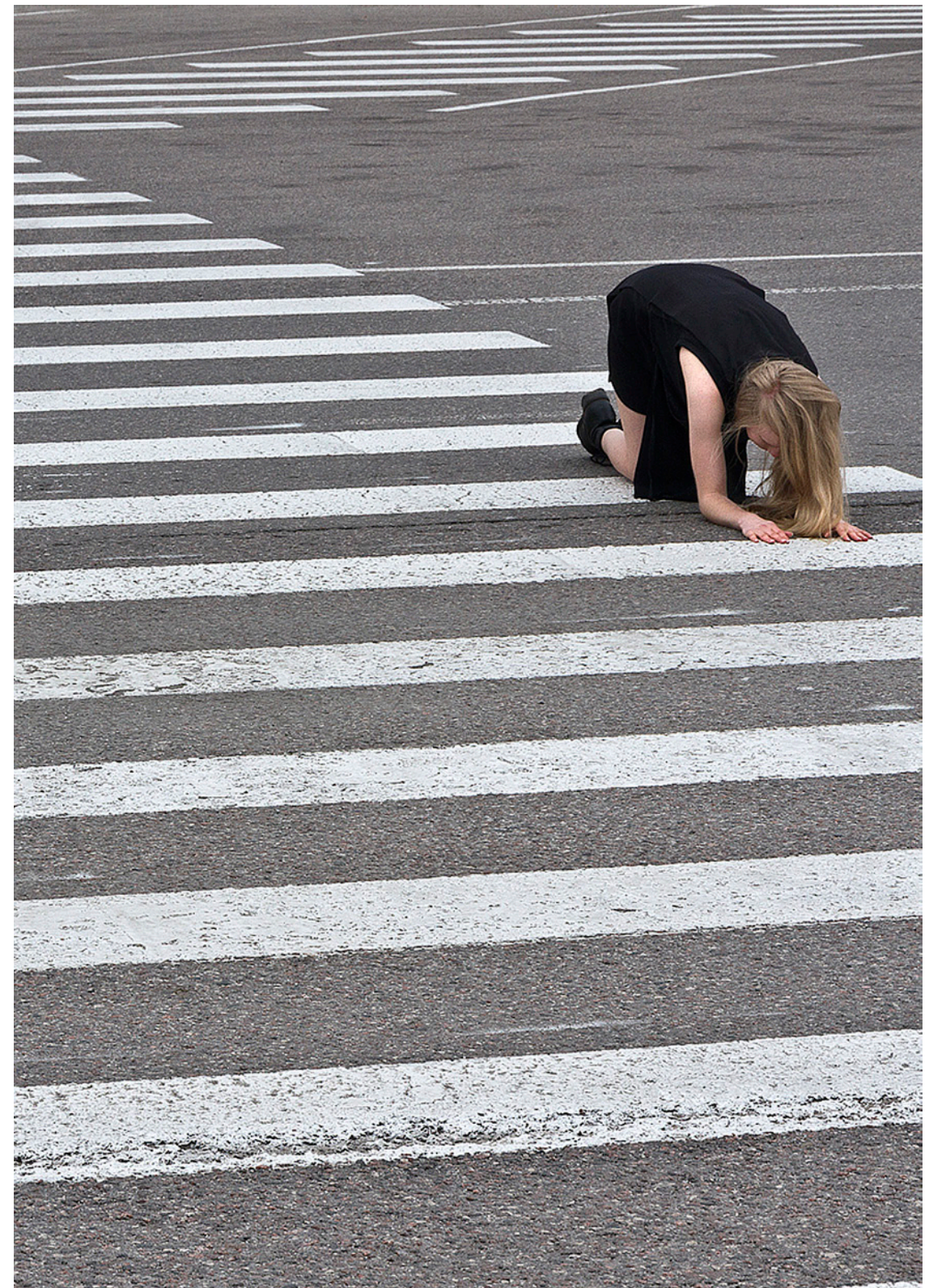

Foto seeriast “Projekti konfiguratsioonid”

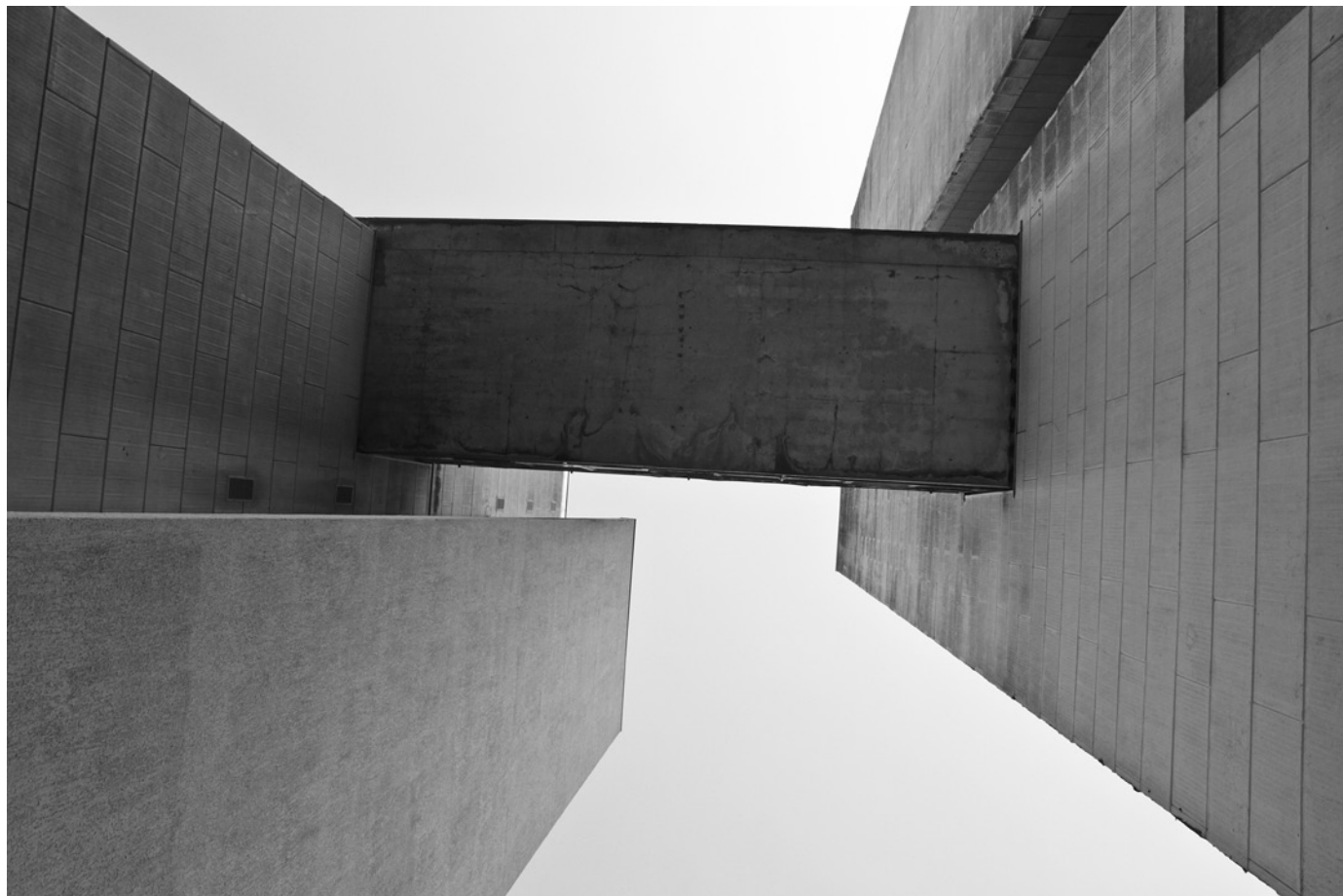

Visual Notes on Utopian Impressions
2014
linnakaart (56,7 x 83,2 cm), 3 x trükis (3 x 26 lk)

Juhendaja: Aglaia Konrad

“Visual Notes on Utopian Impressions” koosneb Brüsseli linna-
kaardi koopiast, sellele üles kirjutatud märkmetest ning kolmest
trükisest, millest iga üks fookuseerib ühele Brüsseli utoopilisele
elamurajoonile (*cité*le), mis tekkisid I ja II maailmasõja tulemusel.
Linnakute paeluv arhitektuur sümboliseerib sotsialistlikke ideid
ühendada inimene toimiva elukeskkonna ning loodusega. Tollased
ideed ei saanud aga normideks ja tänapäeval torkavad nad esile
kui erandid. Rajoonidest on saanud vananeva elanikkonnaga kum-
mituslinnad, mis kannavad endas endiselt teostamatute utoopilise
ühiskonna idealistlikke ideid, olles saanud justkui oma ajastu
monumentideks.

Fotod trükisest #1 "Visual Notes on Utopian Impressions"

Fotod trükisest #1 "Visual Notes on Utopian Impressions"

Fotod trükisest #2 "Visual Notes on Utopian Impressions"

Fotod trükisest #2 "Visual Notes on Utopian Impressions"

Fotod trükisest #3 "Visual Notes on Utopian Impressions"

Fotod trükisest #3 "Visual Notes on Utopian Impressions"

Majavalvur
2015
dokumentaalfilm, 26 min

Produtsent: OÜ Vesilind

“Majavalvur” on dokumentaalfilm hüljatud postmodernistlikust kontserdimajast - linnahallist - ja südamlikust, füüsilise puudega majavalvurist Peetrist, kes hoone eest endiselt 24-tunnistes vahetustes hoolitseb. Peeter on maha jäetud maja suurim fänn ning justkui kapten uppuval laeval. Film on dialoog maja ning valvuri vahel, avades vaatajale järk-järgult nii Peetri kui maja, kahe erakliku tegelaskuju tausta. Film keskendub olevikule, kuid püüab ka rõhuda Eesti rahva kollektiivsetele mälestustele Linnahalli hiilgeajast, tõmmates paralleele sarnaste näidetega mujal maailmast.

Kaadrid dokumentaalfilmist "Majavalvur"

Kaadrid dokumentaalfilmist "Majavalvur"